

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: V. H. N.*, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, trvale bytem S. K., nyní bytem P., *zastoupeného: Mgr. Radim Strnad*, advokát se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, *proti žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie*, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, P.O. BOX 78, v řízení o žalobě ze dne 7.8.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2014 č.j. X o *správním vyhoštění*,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

S účinností od 1.1.2012 ve věcech rozhodnutí o správním vyhoštění, o povinnosti opustit území, o zajištění cizince, o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*). Doručením žaloby soudu dne 7.8.2014 bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního (§ 65 a násl. *s.ř.s.*).

Včasnou žalobou ze dne 7.8.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, když se cítí být dotčen na svých právech, protože napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které trpí vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobce dále konstatoval, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal v zákonné lhůtě tzv. blanketní odvolání s tím, že toto odvolání odůvodní do 15ti dnů, avšak i přes výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 11.2.2014 své odvolání nijak blíže neodůvodnil. Bez ohledu na to, že jeho odvolání nebylo odůvodněno, obsahoval spisový materiál dřívější odůvodnění odvolání, které v této věci bylo podáno dne 26.4.2011, v rámci něhož byly uvedeny důvody, kterými poukazoval na to, že v

jeho případě nedošlo k naplnění zákonných předpokladů pro udělení správního vyhoštění. Vzhledem k tomu, že následné odůvodnění rozhodnutí o správním vyhoštění vydané správním orgánem I. stupně dne 24.1.2014, vycházelo ve své podstatě z odůvodnění předchozího rozhodnutí o správním vyhoštění, pak odvolací důvody jím uvedené v rámci uvedeného odůvodnění odvolání ze dne 26.4.2011 byly možné použít a posoudit rovněž v rámci odvolacího řízení vedeného u rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 24.1.2014. Jestliže tedy bylo ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (**správní řád**) povinností žalované v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, pak v rámci tohoto přezkumu měly být hodnoceny a přezkoumávány jeho odvolací námitky uvedené v rámci odůvodnění odvolání ze dne 26.4.2011, což ale žalovaná neučinila, proto je podle žalobce rozhodnutí žalované jako odvolacího orgánu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí předcházejícího, požadována byla i náhrada nákladů řízení bez specifikace. (*K žalobě byla připojena i kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí.*)

*Rozhodnutím správního orgánu I. stupně (tj. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Sokolov) ze dne 31.1.2014 č.j. X bylo žalobci v souladu s § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen **zákon**), uloženo správní vyhoštění z území České republiky (dále jen **ČR**), přičemž doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR byla stanovena na 1 rok a počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, byla stanovena v souladu s § 118 odst. 1 zákona od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR; současně byla stanovena doba k vycestování z území ČR do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí; pokud rozhodnutí nebude možné vykonat z důvodu dle § 172 odst. 3 zákona, začíná tato doba běžet ode dne odpadnutí tohoto důvodu; dále bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování dle § 179 zákona. Důvodem vydání rozhodnutí byla skutečnost, že žalobce v době oprávněného pobytu na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (*osoba samostatně výdělečně činná*) byl ke dni 2.2.2010 zaměstnán (pro agenturu práce G.W.S. Company, s.r.o. se sídlem v Chebu) jako brusič na pracovišti společnosti ABYDOS, s.r.o. v Hazlově, kde začal pracovat začátkem roku 2009, bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání a dále správní orgán I. stupně upřesnil postavení žalobce, kdy uvedl, že v daném případě ten, pro něhož je práce výsledně konána, tj. společnost ABYDOS s.r.o. se nestává zaměstnavatelem, nýbrž uživatelem, který využívá k výkonu práce zaměstnance jiného subjektu, tj. agentury G.W.S. Company s.r.o.*

*Napadeným rozhodnutím ze dne 25.7.2014 č.j. X žalovaná zamítla odvolání žalobce dle § 90 odst. 5 správního řádu a potvrdila rozhodnutí PČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Sokolov, č.j. X ze dne 31.1.2014 ve věci správního vyhoštění, protože žalovaná jako odvolací orgán přezkoumala napadené rozhodnutí v rozsahu stanoveném § 89 odst. 2 správního řádu a dospěla k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v řízení v souladu s § 3 a § 50 citovaného zákona, tedy zjistil náležitě skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady a zjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení, tj. **žalobce**. Doba, po kterou nelze účastníku řízení umožnit vstup na území členských*

států Evropské unie byla stanovena správním orgánem I. stupně na 1 rok, se jeví odvolacímu orgánu jako přiměřená. Odvolacímu orgánu se po zhodnocení důkazů jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti, zhodnocením společenské nebezpečnosti jednání účastníka řízení, pohnutek míry zavinění jeho osoby, jeví rozhodnutí jako přiměřené opatření. Rovněž tak byla žalobci v řízení poskytnuta ve smyslu § 4 a § 6 odst. 2 správního řádu potřebná součinnost, když mu byla ve smyslu § 36 tohoto zákona dána možnost navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalovaná rovněž popsala celý průběh řízení:

* Oblastní ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie Cheb, vydalo dne 9.2.2010 pod č.j. X rozhodnutí o žalobcově správním vyhoštění na dobu jednoho roku, přičemž doba, po kterou cizinci nebylo lze umožnit vstup na území ČR byla stanovena jako shodná s dobou vykonatelnosti. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal a žalovaná rozhodnutím ze dne 2.4.2010 č.j. X rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zrušila. Oblastní ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie Cheb, vydalo dne 8.7.2010 pod č.j. X nové rozhodnutí o žalobcově správním vyhoštění, přičemž doba jednoho roku, po kterou cizinci nebylo lze umožnit vstup na území ČR, byla opět stanovena jako shodná s dobou vykonatelnosti. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí znovu odvolal a žalovaná rozhodnutím ze dne 22.11.2010 č.j. X nové rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zrušila a věc mu vrátila k novému projednání a rozhodnutí.

* Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Sokolov (*v průběhu řízení došlo od 1.1.2011 ke změně systemizace Policie ČR a tím i změně místně příslušného správního orgánu*), vydala dne 31.1.2011 pod č.j. X rozhodnutí, kterým bylo žalobci [v souladu s § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona] uloženo správní vyhoštění z území ČR, přičemž doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR byla stanovena na „*1 (jeden) rok a je shodná s dobou vykonatelnosti*“. Současně byla stanovena doba k vycestování z území ČR do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal, ale odvolání bylo rozhodnutím žalované ze dne 1.7.2011 č.j. X zamítnuto a rozhodnutí ze dne 31.1.2011 bylo potvrzeno.

* Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22.9.2011 č.j. 30 A 34/2011-30 bylo rozhodnutí žalované ze dne 1.7.2011 č.j. X zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Kasační stížnost žalované byla usnesením Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 7.2.2012 č.j. 8 As 1/2012-22 odmítnuta.

* Rozhodnutím ze dne 28.5.2012 č.j. X žalovaná změnila prvoinstanční rozhodnutí ze dne 31.1.2011 č.j. X tak, že změnila výrok prvoinstančního rozhodnutí v části stanovení doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území ČR, tak, že tato část výroku nyní zní: „*Tímto rozhodnutím bylo jmenovanému uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území ČR stanovenou na 1 rok. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR.*“

* Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 28.8.2012 č.j. 17 A 30/2012-28 bylo rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2012 č.j. X zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

* Rozhodnutím ze dne 5.4.2013 č.j. X žalovaná změnila rozhodnutí ze dne 31.1.2011 č.j. X tak, že změnila výrok uvedeného rozhodnutí v části stanovení doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území ČR, tak, že tato část výroku nyní zní: „*Doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR, se stanoví na 1 rok. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR.*“

* Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 20.6.2013 č.j. 17 A 14/2013-22 bylo rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2013 č.j. X zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

* Rozhodnutím ze dne 11.11.2013 č.j. X žalovaná zrušila rozhodnutí ze dne 31.1.2011 č.j. X a věc vrátila k novému projednání a rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně.

* Poté vydal dne 31.1.2014 správní orgán I. stupně rozhodnutí shora citované o správním vyhoštění cizince.

* Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal blanketní odvolání datované 10.2.2014 proti rozhodnutí ze dne 31.1.2014 s tím, že je odůvodní ve lhůtě do 15ti dnů, ale které nedoplnil ani přes výzvu správního orgánu ze dne 11.2.2014 č.j. X ve lhůtě 5 dnů, ale ani do vydání napadeného rozhodnutí dne 25.7.2014.

* Žalovaná následně žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25.7.2014 č.j. X odvolání žalobce zamítla a rozhodnutí ze dne 31.1.2014 č.j. X potvrdila; rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 28.7.2014 dle založené doručky.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 20.8.2014 uvedla mimo jiné, že trvá na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí a má za to, že nepochybila, když postupovala podle § 82 odst. 2 správního řádu, když tímto postupem nebylo na místě přezkoumat rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu odvolacích námitek z odůvodnění odvolání ze dne 26.4.2011, neboť se jednalo o odvolání proti předcházejícímu rozhodnutí vydanému pod č.j. X, proto bylo závěrem navržení zamítnutí žaloby a vyjádřen souhlas s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Ze zaslaného správního spisu žalované vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31.1.2014 i napadeného rozhodnutí ze dne 25.7.2014 odpovídají obsahu spisu.

Žalobce po doručení vyjádření žalované v replice ze dne 11.9.2014 nepožadoval nařízení jednání, požadoval však náklady řízení za 2 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 2 režírní paušály á 300,-Kč společně s 21% DPH (1.428,-Kč) celkem 8.228,-Kč.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 17A 14/2013 týkajícího se žalobce a v něm založeného rozsudku ze dne 20.6.2013 vyplývá, že jím bylo rozhodnutí žalované ze dne 5.4.2013 č.j. X zrušeno, věc vrácena žalované k dalšímu řízení a zástupci žalobce byla žalovaná povinna uhradit na nákladech řízení částku 3.400,-Kč.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“).

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Soud také připomíná, že při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (25.7.2014), a přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), jestliže je přezkoumatelné (splňuje podmínky stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu).

Dle § 118 odst. 1 zákona správním vyhoštěním se rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie. Doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince. V odůvodněných případech lze rozhodnutím stanovit hraniční přechod pro vycestování z území.

Podle § 118 odst. 3 zákona doba k vycestování z území se stanoví v rozmezí 7 až 60 dnů. Je-li rozhodnutí o správním vyhoštění vydáno podle § 119 odst. 1 písm. a), je policie oprávněna stanovit dobu k vycestování z území kratší než 7 dní. Pokud by podle rozhodnutí o správním vyhoštění měla doba k vycestování z území začít běžet v době trvání zajištění cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Pokud v průběhu doby k vycestování z území je cizinec zajištěn, běh této doby se zajištěním přerušuje.

Dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu [zde odkaz na zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání] anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

Podanou žalobou se domáhal žalobce z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 25.7.2014 a soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná i přes přesvědčení žalobce o opaku. Žalovaná tentokráte vydala přezkoumatelné rozhodnutí, v jehož odůvodnění popsala celý průběh řízení a zdůraznila, že žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 31.1.2014 blanketní odvolání datované 10.2.2014, které nedoplnil nejenom v jím tam uvedené lhůtě, ale ani k výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 11.2.2014 ve stanovené lhůtě a neučinil tak ani do vydání napadeného rozhodnutí, proto žalovaná postupovala v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu, kdy pokud není uvedeno, v jakém rozsahu je rozhodnutí napadeno, platí, že se domáhá odvolatel zrušení celého rozhodnutí. Dle žalované správní orgán I. stupně postupoval v řízení v souladu s § 3 a § 50 správního řádu, tedy zjistil náležitě skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady a zjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce, jak vyplývá z rozhodnutí ze dne 31.1.2014, proto bylo odvolání žalobce zamítnuto a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce uplatnil pouze dvě žalobní námitky, kdy 1) bez jakéhokoli konkrétního odůvodnění namítá nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí I. stupně a dále 2) nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, kterou shledává ve skutečnosti, že se žalovaná v rámci přezkumu prvoinstančního rozhodnutí nezabývala odvolacími námitkami, které žalobce uplatnil již dříve v odůvodnění odvolání ze dne 26.4.2011, tj. proti rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 31.1.2011 č.j. X.

Zdejší soud v této věci zjistil, že žalovaná nepochybila při vydání rozhodnutí ze dne 25.7.2014 a nezjistil ani vady v řízení předcházejícím, které by odůvodňovaly zrušení napadeného rozhodnutí a předcházejícího rozhodnutí ze dne 31.1.2014, když žalobce nevyužil možnosti doplnit podané odvolání ani po výzvě správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně po uplynutí předmětné lhůty předložil spis žalované podáním ze dne 27.2.2014 a žalovaná ve věci rozhodla až dne 25.7.2014, tudíž po celou tuto dobu mohl žalobce své odvolání doplnit, a to tím spíše, že sám v podaném odvolání uvedl, že bude doplněno ve lhůtě do 15 dnů, tj. do 25.2.2014, ale ani v jím určené lhůtě odvolání nedoplnil. Žalovaná tedy odvoláním napadené rozhodnutí přezkoumala, ale neznajíce důvody podaného odvolání kvůli nečinnosti žalobce/jeho zástupce, nemohla se k nim vyjádřit. Soud shledal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31.1.2014 je srozumitelné, určité a dostatečně odůvodněné, rovněž napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2014 není nepřezkoumatelné, přičemž odvolací námitky, týkající se dřívějšího, v době rozhodování žalované již dávno zrušeného rozhodnutí, nemohly být předmětem úvahy žalované, jelikož žalobce měl své námitky proti rozhodnutí ze dne 31.1.2014 řádně uplatnit v odvolání, jak byl ostatně správním orgánem I. stupně vyzván.

K uvedenému soud ještě podotýká, že žalobce v žalobě odkazuje na odvolání podané dne 26.4.2011, ale ve správním spisu se žádné odvolání s tímto datem nenachází, jelikož odvolání proti rozhodnutí č.j. X datované 31.1.2011 bylo správnímu orgánu doručeno dne 7.2.2011; naproti tomu žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 20.8.2014 ohledně žalobcem uvedeného dovolání označila předcházející rozhodnutí toliko nesprávným č.j. X, ale neuvedla ani jeho datum vydání (*ve správním spisu je založeno i usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 17.6.2014 č.j. X, jímž byla provedena oprava rozhodnutí č.j. X datovaného 31.1.2011 na datum 24.1.2011*). Žalované lze také vytknout zřejmou písařskou chybu spočívající v nesprávném uvedení č.j. rozhodnutí ze dne 31.1.2014, kdy místo správného čísla za poslední pomlčkou „-190022“ uvedla nesprávně „-19022“, což však je zcela bez vlivu na správnost napadeného rozhodnutí ze dne 25.7.2014.

Vzhledem ke všem shora zjištěným skutečnostem v této věci, kdy rozhodnutí soud neshledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů ani ve smyslu judikatury NSS např. rozsudek NSS ze dne 19.12.2008 č.j. 2Afs 24/2005-44, soudu nezbylo, než **žalobu zamítnout** ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. (*výrok I. rozsudku*), dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Žalovaná postupovala zcela v souladu s příslušnými ustanoveními zákona a správního řádu dle názoru soudu, řádně zjistila skutkový stav, žádným způsobem nezkrátila žalobce v jeho právech před či při vydání napadeného rozhodnutí, tedy neporušila § 3 ani jiné paragrafy správního řádu, když postupovala v průběhu řízení řádně a v žádném případě nelze po ní požadovat, aby přezkoumala odvolací důvody směřující proti rozhodnutí vydaném sice v této věci, ale již v roce 2011, které však bylo žalovanou zrušeno před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31.1.2014. Žalobce měl možnost své námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně uplatnit v podaném odvolání, přičemž pouze jeho nečinností k tomu nedošlo.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. tak, jak je ve *výroku II. rozsudku* uvedeno. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalovaná nepožadovala náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. října 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně